

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Indo-Slavic lexical isoglosses and the prehistoric dispersal of Indo-Iranian

Palmér, A.I.

Citation

Palmér, A. I. (2024, July 2). *Indo-Slavic lexical isoglosses and the prehistoric dispersal of Indo-Iranian*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3765823>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3765823>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Nederlandse samenvatting

Het doel van dit proefschrift is om de vroege prehistorische verspreiding van de Indo-Iraanse tak van de Indo-Europese taalfamilie te achterhalen, d.w.z. de periode tussen de opsplitsing van de Indo-Europese vooroudertaal en het Proto-Indo-Iraans, aan de hand van taalkundige, archeologische en genetische gegevens.

Hoofdstuk 1 leidt de geschiedenis in van het onderzoek naar de positie van het Indo-Iraans binnen de Indo-Europese taalfamilie. Een van de gangbaarste hypothesen verbindt het Indo-Iraans met het Balto-Slavisch. Het eerder opgevoerde bewijs voor een Indo-Slavische groepering bestaat voornamelijk uit lexicale isoglossen, maar het is onduidelijk in welke mate deze doorslaggevend zijn. Om deze reden is een herevaluatie noodzakelijk.

Hoofdstuk 2 bespreekt de theoretische achtergrond van interne classificatie en verschillende manieren om verwantschap binnen taalfamilies te modelleren. Er wordt speciale nadruk gelegd op de methodologische overwegingen met betrekking tot lexicaal bewijs voor interne classificatie.

Hoofdstuk 3 geeft individuele etymologische besprekingen van potentiële Indo-Slavische lexicale isoglossen. De isoglossen zijn in vier secties onderverdeeld: aannemelijke gedeelde innovaties (3.2), mogelijke gedeelde innovaties (3.3), onzekere isoglossen (3.4) en verworpen isoglossen (3.5).

In hoofdstuk 4 worden de gegevens uit hoofdstuk 3 geanalyseerd. De conclusie is dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat veel Indo-Slavische lexicale isoglossen archaïsmen zijn, een klein aantal aannemelijke gedeelde innovaties het best kan worden verklaard door uit te gaan van een periode van Indo-Slavische eenheid na de opsplitsing van de vooroudertaal. Het is echter nog onduidelijk of Indo-Slavisch deel uitmaakte van een dialectcontinuüm of dat het een aparte tak in de nauwe zin van het woord was.

Hoofdstuk 5 poogt de Indo-Slavische en Indo-Iraanse taalgemeenschappen te plaatsen in de ruimte en de tijd. Er worden drie hypothetische verspreidingsscenario's voorgesteld, waarvan de Touwbekercultuurhypothese het best klopt met de taalkundige, archeologische en genetische gegevens. Deze conclusie is gebaseerd op taalkundige overwegingen omtrent de Indo-Slavische en Indo-Iraanse woordenschat gerelateerd aan levenswijze, in vergelijking met de archeologische gegevens, evenals met het genetische bewijs voor continuïteit tussen Touwbekergroepen en Centraal- en Zuid-Aziatische bevolkingsgroepen.

Curriculum Vitae

Axel Ingemar Palmér was born on 14 October 1994 in Uppsala, Sweden. After attending secondary education with a focus on languages at Katedralskolan, he enrolled in the Bachelor's Programme in Languages at Uppsala University in 2013. After receiving his bachelor's degree in Indology and Indo-European linguistics, he moved to Leiden in 2017 to follow the Research Master programme in linguistics, from which he graduated (*summa cum laude*) in 2019. Later that year, he was awarded funding by the NWO under the scheme *Promoties in de Geesteswetenschappen* with a project on Indo-Iranian prehistory, which was concluded in 2024.